Lietas arhīva Nr. AA43-0198-18/12
ECLI:LV:ADAT:2018:0621.A420175415.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents Kaspars Berķis,
tiesneši Māris Birzgalis un Lauma Paegļkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz akciju sabiedrības „Pilsētas zemes dienests" pieteikumiem par Valsts zemes dienesta 2015.gada 16.februāra lēmuma Nr.2-10/5 un 2015.gada 21.aprīļa lēmuma Nr.2-10.1/13 atcelšanu. Lieta izskatīta sakarā ar akciju sabiedrības „Pilsētas zemes dienests" iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 15.oktobra un 2017.gada 24.aprīļa spriedumiem.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts zemes dienests (turpmāk – Dienests) 2014.gada 4.jūlijā Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā (turpmāk – kadastra informācijas sistēma) laboja pieteicējas akciju sabiedrības „Pilsētas zemes dienests" zemes vienības Krišjāņa Valdemāra ielā 145 k-1, Rīgā (turpmāk – zemes vienība), kadastra datus, reģistrējot apgrūtinājumu 061001 „koplietošanas satiksmes joslas robežās".

2014.gada 20.oktobrī Dienests pārrēķināja zemes vienības vēsturiskās kadastrālās vērtības uz 2009.gada 1.novembri, 2010.gada 1.janvāri, 2011.gada 1.janvāri, 2012.gada 1.janvāri un 2013.gada 1.janvāri.

Savukārt 2014.gada 13.novembrī Dienests pārrēķināja zemes vienības vēsturiskās kadastrālās vērtības uz 2007.gada 1.janvāri un 2008.gada 1.janvāri.

Pieteicēja apstrīdēja Dienesta faktisko rīcību.

[2] Ar Dienesta 2015.gada 16.februāra lēmumu Nr.2-10/5 (turpmāk – Lēmums Nr.1) par tiesisku atzīta Dienesta faktiskā rīcība, reģistrējot kadastra informācijas sistēmā zemes vienībai apgrūtinājumu.

Savukārt ar Dienesta 2015.gada 21.aprīļa lēmumu Nr.2-10.1/13 (turpmāk – Lēmums Nr.2) par tiesisku atzīta arī Dienesta faktiskā rīcība, pārrēķinot zemes vienības vēsturiskās kadastrālās vērtības.

[3] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma Nr.1 atcelšanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Lēmums nav pamatots ar tiesību normām, kas paredz konkrētā apgrūtinājuma 061001 „koplietošanas satiksmes joslas robežās" reģistrāciju. Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1602 „Noteikumi par nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumu klasifikāciju" (turpmāk – noteikumi Nr.1602) un citi normatīvie akti neparedz tādu apgrūtinājumu kā „koplietošanas satiksmes joslas robežās". Klasifikatora kods 061001 ir paredzēts cita veida apgrūtinājumiem (aizsargjoslas). Ceļa servitūti – nekustamā īpašuma lietošanas tiesību apgrūtinājums – ir 05 klasifikatora kodu grupa (0503 – ceļa servitūti). Tādējādi Dienests ir kļūdaini reģistrējis neatbilstošu apgrūtinājumu zemes vienībai.

[3.2] Nekustamā īpašuma noteikšanu var ierosināt vienīgi subjekti, kas minēti Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma (turpmāk – Kadastra likums) 24.pantā. Konkrētajā gadījumā iesniegums saņemts no trešās personas, kura nav uzskatāma par kādu no likumā uzskaitītajiem kadastra subjektiem. Par uzsākto administratīvo procesu un pieņemto lēmumu pieteicēja pat nav informēta.

[4] Pieteicēja iesniedza Administratīvajā rajona tiesā arī pieteikumu par Lēmuma Nr.2 atcelšanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Dienests Lēmumā Nr.2 nepamatoti atsaucies uz Ministru kabineta 2006.gada 18.aprīļa noteikumu Nr.305 „Kadastrālās vērtēšanas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.305) 139.punktu. Proti, atbilstoši minētajai normai, lai konstatētu iestādes tiesības veikt pārrēķinu, ir jāpastāv lēmumam, kas atceļ iepriekš pieņemtu prettiesisku lēmumu, ievērojot Administratīvā procesa likuma 86.panta nosacījumus, kā arī vispārējos tiesību principus.

[4.2] Sākotnējais lēmums par kadastrālās vērtības aprēķināšanu bija adresātam labvēlīgs administratīvais akts, kas ir pilnībā izpildīts, pamatojoties uz to, ir samaksāts nekustamā īpašuma nodoklis. Tā kā nav konstatējams neviens no Administratīvā procesa likuma 86.pantā minētajiem nosacījumiem, iestādei nebija pamata pārrēķināt vēsturisko kadastrālo vērtību.

[4.3] Tiek pārkāpts tiesiskās paļāvības princips, jo, grozot vēsturisko kadastrālo vērtību, tiek būtiski aizskartas

pieteicējas kā zemes īpašnieka tiesības saņemt zemes nomas maksu 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības. Ņemot vērā Latvijas Republikas Satversmes tiesas nolēmumu lietā Nr.2010-22-01, nav pieļaujama zemes gabalu vēsturisko kadastrālo vērtību maiņa, jo nav samērīga un pieļaujama no tās izrietošā piespiedu nomas maksas atpakaļvērsta administrēšana.

[5] Administratīvajā rajona tiesā ierosinātas divas administratīvās lietas –lieta Nr.A420175415, kuras ietvaros tika pārbaudīts Dienesta Lēmuma Nr.1 tiesiskums, un lieta Nr.A420213115, kuras ietvaros tika pārbaudīts Lēmuma Nr.2 tiesiskums.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 15.oktobra un 2017.gada 24.aprīļa spriedumiem pieteikumi par Lēmuma Nr.1 un Lēmuma Nr.2 atcelšanu noraidīti.

[6] Pieteicēja pārsūdzēja pirmās instances tiesas spriedumus, pamatojoties uz pieteikumos ietvertajiem argumentiem.

Dienests paskaidroja, ka uzskata pieteicējas iesniegtās apelācijas sūdzības par nepamatotām, un lūdza tās noraidīt.

[7] Ar Administratīvās apgabaltiesas tiesneša 2018.gada 17.aprīļa lēmumu abas administratīvās lietas apvienotas vienā tiesvedībā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lieta izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] No lietas materiāliem konstatējami šādi faktiskie apstākļi.

[8.1] Kadastra informācijas sistēmā reģistrēta zemes vienība ar kadastra apzīmējumu 01000242078, īpašuma tiesības uz minēto nekustamo īpašumu 2004.gada 10.maijā nostiprinātas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā (folijā) Nr.28188 pieteicējai.

[8.2] Kadastra informācijas sistēmā zemes vienībai no 2000.gada līdz 2002.gadam bija reģistrēts apgrūtinājums – cita veida servitūts, no 2002.gada līdz 2004.gadam – koplietošanas satiksmes joslas servitūts 0,0335 ha platībā.

[8.3] Pamatojoties uz SIA „Nekustamie īpašumi" 2004.gada 9.augusta pasūtījuma pieteikumu Nr.89953, Dienests veica kadastra datu pārbaudi, kuras rezultātā konstatēja, ka tā rīcībā nav dokumentu par kadastra informācijas sistēmā reģistrētā servitūta nodibināšanu atbilstoši Civillikuma 1231.pantam, un pārbaudes rezultātā 2004.gada 19.augustā dzēsa ierakstu par zemes vienības apgrūtinājumu „koplietošanas satiksmes joslas servitūts, platība 335m^2".

[8.4] 2014.gada 4.jūlijā Dienests laboja zemes vienības kadastra datus, reģistrējot apgrūtinājumu ar kodu 061001 un aprakstu „koplietošanas satiksmes joslas robežās".

[8.5] Kadastra datu labošanas rezultātā zemes vienībai mainīta kadastrālā vērtība.

[9] Dienests, sniedzot paskaidrojumus, ir norādījis, ka 2014.gada 12.jūnijā Dienestā saņemts biedrības „Valder" iesniegums, kurā lūgts paskaidrot, kādēļ ir ticis dzēsts iepriekš zemes vienībai reģistrētais apgrūtinājums.

Dienests, veicot pārbaudi, secināja, ka 2004.gadā, dzēšot ceļa servitūta apgrūtinājumu, netika izvērtēts, vai ieraksts „koplietošanas satiksmes joslas robežās" nav uzskatāms par citu apgrūtinājumu. Dienesta atzina, ka apgrūtinājums – koplietošanas satiksmes joslas servitūts dzēsts nepamatoti, tādēļ, lai novērstu pieļauto kļūdu, pamatojoties uz Kadastra likuma 93.pantu, zemes vienībai tika reģistrēts apgrūtinājums ar kodu 061001 un aprakstu „koplietošanas satiksmes joslas robežās".

Ņemot vērā, ka kadastra informācijas sistēmā reģistrētā apgrūtinājuma 061001 „koplietošanas satiksmes joslas robežās" platība atbilst robežu plānā norādītajai informācijai par apgrūtinājumu un tā apjomu, Dienesta ieskatā ir novērsta konstatētā pretruna starp Dienesta rīcībā esošajiem dokumentiem un kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem.

[10] Kadastra likuma 93.pants noteic, ja Valsts zemes dienests konstatējis kadastra datu neatbilstību dokumentiem, uz kuru pamata kadastra dati reģistrēti vai aktualizēti, tas normatīvajos aktos noteiktajā termiņā izlabo kļūdainos kadastra datus, tos aktualizējot, un sedz ar to saistītos izdevumus.

Savukārt 95.pants paredz, ja likuma 93.pantā minētajos gadījumos kadastra datu labošanas dēļ mainās kadastra objekta sastāvs un kadastrālā vērtība, Valsts zemes dienests to paziņo kadastra subjektam un vietējai pašvaldībai, kuras administratīvajā teritorijā atrodas nekustamais īpašums.

Lietā pamatā ir strīds par Dienesta veikto pieteicējas zemes vienības kadastra datu labošanu. Kadastra datu labošana izpaužas kā pareizu datu ierakstīšana (aktualizācija) kadastra reģistrā. Atbilstoši Augstākās tiesas judikatūrai izmaiņu izdarīšana kadastra informācijas sistēmā ir iestādes faktiskā rīcība (*sk. Augstākās tiesas 2011.gada 12.septembra sprieduma lietā SKA-182/2011 12.punktu; 2009.gada 22.septembra lēmuma lietā Nr.SKA-0643/2009 11.punktu; 2010.gada 14.jūnija lēmuma lietā Nr.SKA-604/2010 6.punktu*).

[11] Administratīvā procesa likuma 90.panta pirmā daļa noteic, ka iestādes apsvērumi, plānojot vai veicot faktisko rīcību, ir tādi paši kā izdodot administratīvo aktu (65. un 66.pants). Savukārt panta otrā daļa noteic, ja iestāde savu faktisko rīcību paredzēja vai tā bija jāparedz pirms faktiskās rīcības veikšanas, iestāde paziņo attiecīgajai personai par

faktiskās rīcības nepieciešamību, vietu un laiku. Šāds paziņojums var būt individuāls vai publisks.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 91.pantu personai ir tiesības vērsties iestādē ar iesniegumu par iestādes nodoma mainīšanu attiecībā uz šo faktisko rīcību. Iestāde iesniegumu izskata un izvērtē pirms faktiskās rīcības veikšanas vai, ja tas iespējams, pirms tās pabeigšanas.

Tātad saskaņā ar minētajām tiesību normām pirms plānotās faktiskās rīcības veikšanas iestādei ir pienākums izvērtēt attiecīgās rīcības lietderību, vai konkrētajā situācijā attiecīgā rīcība ir nepieciešama un piemērota un vai vēlamo mērķi nevar sasniegt ar privātpersonas mazāk ierobežojošiem līdzekļiem (*Višķere I., 90.pants. Iestādes apsvērumi un paziņojums par faktisko rīcību. Grām.:Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Dr. iur. J. Briedes zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 898.–991.lpp.*).

Turklāt personai ir tiesības iebilst pret iestādes plānoto faktisko rīcību, savukārt iestādei ir pienākums pienācīgi izvērtēt šos iebildumus.

Arī Administratīvā procesa likuma 4.pantā ir uzsvērts, ka iestādes faktiskajai rīcībai ir jāatbilst administratīvajā procesā piemērojamiem vispārējiem tiesību principiem. Tādējādi uz iestādes faktisko rīcību tāpat kā uz administratīvo aktu ir attiecināmi, piemēram, tādi principi kā tiesiskuma, tiesiskās paļāvības, samērīguma un privātpersonas tiesību ievērošanas princips. Proti, iestādei faktiskās rīcības veikšanas gaitā ir saistoši no tiesību principiem izrietošie pienākumi, ciktāl to ievērošana ir iespējama, ņemot vērā iestādes faktiskās rīcības būtību.

[12] No lietas materiāliem konstatējams, ka kadastra datu labošanu nav ierosinājis zemes vienības kadastra datu subjekts, tai arī nav bijusi kāda steidzama nepieciešamība. Līdz ar to secināms, ka Dienestam nebija šķēršļu plānot savu faktisko rīcību un par to savlaicīgi paziņot pieteicējai.

Taču Dienests nav savlaicīgi paziņojis pieteicējai ne tikai par plānoto faktisko rīcību, bet arī par paveikto. Turklāt Dienests lēmumos par apstrīdēto faktisko rīcību nav norādījis arī uz izdarītajiem lietderības apsvērumiem pirms faktiskās rīcības veikšanas.

Taču konkrētajā gadījumā būtiski ir tas, ka konkrētie zemes vienības kadastra dati tika laboti jau 2004.gadā, pamatojoties uz tiem pašiem Dienesta rīcībā esošajiem dokumentiem, dzēšot ierakstu par apgrūtinājumu – ceļa servitūtu. Apgabaltiesa uzskata, ka 10 gadu laikā pieteicējai varēja izveidoties aizsargājama paļāvība, ka Dienesta veiktā faktiskā rīcība, dzēšot minēto apgrūtinājumu, ir bijusi tiesiska un pamatota un šajā jautājumā ir iestājusies zināma tiesiska noteiktība. Tādēļ vēl jo vairāk bija būtiski nodrošināt pieteicējai tiesības iebilst pret Dienesta nodomu veikt kadastra datu labošanu un iesniegt nepieciešamos pierādījumus un pamatojumu, lai pārliecinātu Dienestu mainīt savu nodomu. Dienests, nepaziņojot par savu plānoto faktisko rīcību, ir rupji pārkāpis Administratīvā procesa likuma 90. un 91.panta noteiktās prasības, tādēļ šāda rīcība atzīstama par prettiesisku.

[13] Apgabaltiesas ieskatā minētais pārkāpums ir novedis pie kļūdainas iestādes faktiskās rīcības arī pēc būtības, jo Dienests, neuzklausot pieteicēju, faktiski nav noskaidrojis lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kurus konkrētajā gadījumā bija nepieciešams noskaidrot, lai faktiskā rīcība būtu tiesiska un pamatota.

Proti, Dienests uzskata, ka, kadastra informācijas sistēmā reģistrējot zemes vienībai apgrūtinājumu ar kodu 061001 un aprakstu „koplietošanas satiksmes joslas robežās", tas ir novērsis pretrunu starp Dienesta rīcībā esošajiem dokumentiem un kadastra datiem. Apgabaltiesa nevar piekrist Dienesta viedoklim, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

Saskaņā ar Kadastra likuma 93.pantu Dienests kļūdainos kadastra datus izlabo, tos aktualizējot.

Ministru kabineta 2012.gada 10.aprīļa noteikumu Nr.263 „Kadastra objekta reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi" 105.punkts noteic, ka kadastra informācijas sistēmā saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto apgrūtinājumu klasifikāciju reģistrē nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumu – zemes vienības teritoriju vai būvi, kurā saskaņā ar normatīvo aktu, līgumu vai tiesas nolēmumu ir noteikts lietošanas tiesību aprobežojums vai saimnieciskās darbības ierobežojums.

Saskaņā ar noteikumu 8.3. punktu Dienests aktualizē kadastra datus, ja iesniegts dokuments par nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumu (piesārņojums, ceļu servitūts, kultūras piemineklis, mikroliegums, īpaši aizsargājamā dabas teritorija) noteikšanu, maiņu vai izbeigšanu. Turklāt atbilstoši noteikumu 5.1.punktam Dienestam ir pienākums pirms kadastra datu aktualizācijas izvērtēt, vai iesniegtie dokumenti satur reģistrācijai vai aktualizācijai nepieciešamās ziņas un vai tās nav pretrunīgas.

No minētajām tiesību normām izriet, ka nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumu Kadastra informācijas sistēmā reģistrē, pamatojoties uz apgrūtinājuma nodibināšanu apliecinošiem dokumentiem.

Apgabaltiesa pieprasīja Dienestam iesniegt pierādījumus, kas apstiprina apgrūtinājuma nodibināšanas tiesisko pamatu. Saskaņā ar Dienesta atbildi apgrūtinājums reģistrēts, pamatojoties uz zemes robežu plānu, taču robežu plāns nenodibina apgrūtinājumu.

Līdz ar to konstatējams, ka, neesot apgrūtinājuma nodibināšanu apliecinošiem dokumentiem, Dienests ir nepamatoti labojis kadastra datus un reģistrējis apgrūtinājumu.

[14] Neiztur kritiku Dienesta arguments, ka Ministru kabineta 1996.gada 30.aprīļa noteikumi Nr.158 „Nekustamā īpašuma valsts kadastra noteikumi" noteica, ka kadastra informācijas sistēmas teksta datos tiek reģistrēti apgrūtinājumi (4.1.apakšpunkts), bet nenoteica, ka jāiesniedz dokuments, atbilstoši kuram mērnieks zemes robežu plānā norādījis apgrūtinājumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 1995.gada 29.augusta noteikumiem Nr.264 „Noteikumi par zemes reformas īstenošanu pilsētās" (spēkā no 1995.gada 6.septembra līdz 2006.gada 1.janvārim) servitūti un nekustamā īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumi bija jānorāda pilsētas domes lēmumā par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu (pielikuma 2.4.punkts).

Robežu plāna izgatavošanas brīdī robežu uzmērīšanas kārtību noteica ar Dienesta 1999.gada 10.jūnija rīkojumu Nr.228 apstiprinātā instrukcija „Robežu uzmērīšanas instrukcija" (*sk. http://vzd.gov.lv/files/7_rikojums_nr_228.pdf*) (turpmāk – Instrukcija). Saskaņā ar Instrukcijas 12.punktu visus tiesiskos un tehniskos dokumentus pēc robežas uzmērīšanas ievietoja zemes robežu uzmērīšanas lietā, kas ir nekustamā īpašuma lietas sastāvdaļa. Atbilstoši Instrukcijas 12.2. apakšpunktam lietai kopā ar robežu plānu pievienojamas arī dokumentu kopijas par zemes īpašuma atjaunošanu, izveidošanu vai sadalīšanu.

Līdz ar to Dienesta rīcībā bija jābūt ne tikai robežu plānam, bet arī dokumentam, kas ļautu pārliecināties, ka robežu plānā attēlotais objekts ir apgrūtinājums.

[15] Ievērojot iepriekš minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Dienesta secinājums par to, ka robežu plānā attēlotais objekts ir uzskatāms par apgrūtinājumu, nav balstīts kādā tiesību aktā, bet gan pieņēmumā. Turklāt Dienests Lēmumos nav arī sniedzis pamatojumu, kādēļ tas robežu plānā attēlotajam ceļam ir noteicis apgrūtinājumu ar kodu 061001. Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 4.februāra noteikumu Nr.61 „Noteikumi par Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas izveidi un uzturēšanu un apgrūtināto teritoriju un nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumu klasifikatoru" koda 061001 aprakstā ir norādīts, kas tas ir cita veida apgrūtinājums, taču ceļiem un ceļa servitūta teritorijai saskaņā ar šiem noteikumiem ir piemērojami citi apgrūtinājuma kodi.

[16] Iepriekš konstatēto apstākļu kopums ļauj secināt, ka Dienesta faktiskā rīcība, labojot (aktualizējot) pieteicējai piederošās zemes vienības kadastra datus, ir bijusi acīmredzami prettiesiska.

Ņemot vērā, ka Dienests ir pārrēķinājis zemes vienības vēsturiskās kadastrālās vērtības, pamatojoties uz prettiesiski reģistrētiem datiem par zemes vienības apgrūtinājumu, par prettiesisku ir atzīstama arī šī Dienesta faktiskā rīcība.

[17] Administratīvā procesa likumā nav tieši regulētas tiesas tiesības lemt par faktiskās rīcības seku novēršanu. Taču šādas tiesas tiesības izriet no Satversmes 92.pantā garantētajām tiesībām uz taisnīgu tiesu, jo tiesas aizsardzībai ir jābūt efektīvai. Tiesību aizsardzība tiesā būtu neefektīva, ja vienīgās sekas, ko sekmīga pieteikuma gadījumā persona iegūtu, būtu tikai tiesas atzinums par pārsūdzētās faktiskās rīcības prettiesiskumu. Lai nodrošinātu tiesības uz taisnīgu tiesu, administratīvajā procesā jāīsteno visaptveroša tiesas kontrole pār izpildvaras lēmumiem un darbībām un šīs kontroles rezultātā jānovērš tiesību normām neatbilstoša administratīvā akta vai faktiskās rīcības sekas attiecībā uz personu (*sk. Augstākās tiesas 2018.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.A420193115 (SKA-291/2018) 10.punktu*).

Ievērojot iepriekš minēto, apgabaltiesa atzīst par nepieciešamu uzlikt par pienākumu Dienestam mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas novērst savas prettiesiskās rīcības sekas, atbilstoši labojot kadastra datus par zemes vienības apgrūtinājumu un aprēķinātās kadastrālās vērtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt akciju sabiedrības „Pilsētas zemes dienests" pieteikumu.

Atzīt par prettiesisku pārsūdzēto Valsts zemes dienesta faktisko rīcību, labojot zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 01000242078 kadastra datus un pārrēķinot kadastrālās vērtības.

Uzlikt par pienākumu Valsts zemes dienestam mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanā dienas novērst prettiesiskās faktiskās rīcības sekas.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu akciju sabiedrībai „Pilsētas zemes dienests" (reģistrācijas Nr.40003541185) tās samaksāto valsts nodevu 230,74 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents K.Berķis

Tiesneši M.Birzgalis

L.Paegļkalna